

fige, det vil jo kun kunne ske, hvis den fornødne Bevilling dertil bliver givet paa Finansloven. Men et Forslag i den Henseende er stillet til 3dje Behandling af Finanslovsforslaget, og ogsaa paa anden Maade vil man søge at gøre, hvad man kan ved Siden af de Foranstaltninger, der skulle træffes ved dette Lovforslag, for at naa frem til, at Befolkningen ogsaa gør sit, den kan naturligvis gøre en meget væsentlig Del for at bekæmpe Sygdommen.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg C.) samt Sagens Overgang til 3dje Behandling

vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Indførelse af en ny Skuldsætning af Fordejendomme paa Færøerne m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2639 ff.)

Lovforslaget jattes under Forhandling.

Kr. Petersen: Naar det erindres, at den for Færøerne gældende Matrikel stammer fra Erik af Bommerns Tid, vil man i alt Fald kunne sige, at den er gammel, og det ligger da nær at slutte, at den ogsaa maa være forældet. Det er den i Virkeligheden ogsaa. Der er en uaaendelig Forskel paa de forskellige Marker — det er Hartkornsbetegnelse, som bruges paa Færøerne — en Mark kan paa et Sted godt have 4—5—6 Gange saa stor Værdi som paa et andet. Saa længe de Skatter, der hvilede paa det færøiske Fordegods, kun vare Statskatter og smaa, søltes Ulemperne ved denne gamle Matrikel ikke saa meget. Men efter at der, navnlig siden vi have faaet den fri Forfatning, er kommen en hel Del Skatter til, Skatter til Amtskommune og Skatter til Sognekommune, søles det stedse som en større og større Ulempe, at der er saa stor Ulighed mellem Stattemarkerne paa Færøerne. Allerede i 1860 begyndte man deroppe fra at anmode Regeringen herne om at gøre noget for, at der kunde indføres en ny Skuldsætning af For-

dejendommene, og der har da været arbejdet paa at bringe en saadan i Stand lige siden den Tid. Efter at der i den Hensigt var udkommen en Lov om en ny Skuldsætning paa Færøerne af 29de Marts 1867, ere de nødvendige Forarbejder blevne udførte, en Takationskommission har berejst Verne, en Revisionskommission har gennemgaaet Takationsarbejdet, og der har været ført Forhandling dels mellem Regeringen og Lagtinget, dels mellem Amtmanden og Sysselmændene deroppe om, hvorledes man nu bedst kunde faa den Skuldsætning bragt til Anvendelse. Det er en Selvfølge, at en ny Skuldsætning af Fordejendommene ikke vil medføre Fordel for alle Fordejere paa Færøerne. Hvis der var Tale om en Skatteudbættelse eller Skatteophævelse, vilde selvfølgelig alle have Fordel deraf, men her, hvor der kun er Tale om en Skatteudjævning, vil omtrent Halvdelen have Fordel og omtrent Halvdelen have Tab, ved at der udkommer en saadan Lov. Imidlertid har det vist sig, at der stadig i Færøernes Lagting, hver Gang Sagen har været til Forhandling, dog har været et meget stort Flertal, der ønskede, at en saadan Lov skulde udkomme, fordi man mente, at det var en Retfærdighedsfordring, der laa til Grund derfor. Jeg kan derfor ikke andet end udtale min Glæde over, at der nu foreligger et Lovforslag, som gaar ud paa, at en ny Skuldsætning af Fordejendomme skal lægges til Grund for Skatteopkrævningen allerede 1899.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale de Beløb, det drejer sig om, eller hvorledes Udjævningen skal finde Sted, heller ikke paa, hvorledes Skatteopkrævningen skal foregaa, da der i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, er gjort klar og udførlig Rede derfor. Derimod er det et Par Punkter, jeg kunde ønske at dvæle ved, navnlig fordi de ere komne ind i Lovforslaget, efter at det har været forelagt Færøernes Lagting. Der findes en Bestemmelse i § 6, som siger, at hvor der mellem Lodsejerne ikke er Enighed om, for hvor stor Andel hver af dem skal anses skattepligtig i et ikke tidligere matrikuleret Skatenummer, skal Spørgsmaalet afgøres af Sysselmanden. Efter Lagtingets Forslag skulde det afgøres af Landvæsenkommissionen. Imidlertid mener jeg, at det er rigtigere, saaledes som det er foreslaet her, at det er Sysselmanden, der afgør Spørgsmaalet, netop fordi det ofte drejer sig om ganske smaa Beløb. Man maa nemlig erindre, at det ikke er Spørgsmaalet om Ejendomsretten til det vedkommende Jordstykke, men kun om Skattepligtsforhol-